

N:o 39.

Af Herr O. Nilsson från Christianstads län: Om ändring i Bevillningsförrordningens 7 § 2 mom. åsyftande skyldighet för boställsinnehafvare att, utom fastighets-bevillningen, för sina boställen erlægga särskild bevillning.

Enligt 7 § 2 mom. i nu gällande Bevillnings-förrordning beräknas ej löntagares inkomst af boställen, och är således sådana löntagare, som såsom lön fått sig anvisade boställen, fria från bevillning till Staten och följaktligen fria för utgifter till kommunen i vidsträcktare mån än som för annan jordbruksfastighet betalas.

Ett sådant förhållande är icke med billighet och rättvisa öfverensstämmande, då alla Statens tjänstemän, som erhålla kontant lön, beskattas så väl till Staten som kommunen för densamma, äfvensom hvarje annan i samhället som har någon inkomst, vare sig af kapital eller arbete. Här finnas boställen, som till indelningshafvaren lemna i årligt arrende ända till åtta å tio tusen Riksdaler; en anseelig lön, fri för annan afgift till Staten och kommunen, än den, hvilken af all annan jord måste erläggas, oberäknadt en sjelfegande jordbrukare oftast är i skuld för mera än hälften och kanske till hela egendomens taxeringsvärde. Här finnes således talande skäl för att de tjänstemän, som fått sig anvisade boställen i stället för kontant lön, betala bevillning för den inkomst boställena lemna, beräknad efter arrendesumman, ifall boställena äro utarrenderade, eller efter taxeringsvärdet, då de brukas af indelningshafvaren sjelf. Blifva boställen, som väl någon gång sker, fastän det synes dröja, indragna till Staten, och alla tjänstemän kontant aflönade, så kommer ett sådant förhållande, som jag ämnar föreslå, att ega rum; boställen blifva då utarrenderade, och arrendatorn kommer då att betala bevillning efter taxeringsvärdet, samt tjänstemannen, som förut innehaft bostället, efter den lön han åtnjuter.

Med anledning af hvad jag sålunda anfört, får jag härmed vördsamt föreslå: det Riksdagen för sin del ville besluta den ändring uti förut åberopade 7 § samt 2:dra momentet i nu gällande Bevillnings-förrordning:

att tjenstemän, som i stället för kontant lön fått sig anvisade boställen, skola för sina inkomster af desamma, utom jordbruksfastighets-bevillningen, erlägga bevilling: då boställen äro utarrenderade, efter arrendesumman, och, då dessa brukas af indelningshafvaren sjelf, efter taxeringsvärdet, nemligen femtio öre af hvarje ett tusende Riksdaler Riksmünt.

Om remiss till Bevillnings-Utskottet anhålles.

Stockholm den 25 Januari 1870.

O. Nilsson,
från Christianstads län.
